

חנוכה: אורות מאכל

1. ספר קהילת יעקב - ערך יעקב

כך מלכות יון הוא בתיית חכמה וקליפה כמו שכתבתי, חכמת יון הוא גם כן מששים כי זה לעומת זאת עשו אליהם, והנה הששים האלו מה ששים מסכנות שיזאים מחכמתם למלכות בסוד הויה' בחכמה יסד ארץ, והנה עיקר תורה שבעל פה נדרשת על ידי יג' מדות, וזה ג' הויות יי'ב.

2. ספר שם ממשואל - פרשת מקץ - חנוכה - ליל ז'

בבל מודת הכה והగבורה, פרס ומדי מודת העשר כמי'ש בהראותו את עוזר וגוי, יון מודת החכמה, שהעמידו פילוסופים וחכמי יון כיזען, ובאשר היה להם אחיזה בפנימיות שהיא חכמה لكن יכולו לטמא את כל השמנים שב��יכל שהיא פנימיות, שכל שמן הוא: בחשי, ועוד שהוא בהיכל.

2. פסיקתא רבתי פרשה לג'

והארץ היהת תהו ובהו וחשך על פני תהום ורוח אליהם מרוחפת על פני המים (בראשית א' י' וב') והוא זו מלכות בבל ראייתו את הארץ והנה תהו (ירמיה ד' כ'ג') ובזה זו מלכות מי' שנאמר ויבהלו להביא את המן (אסתר ו' יי'ז) וחשך זו מלכות יון שהוא גיורתייה קשות כתבו על קרן השור שאינו לכט חלק באלה ישראלי על פני תהום זו מלכות אדם הרשעה.

3. תלמוד בבלי / מסכת בבבא בתרא / יב/א

אמר רבי אבדימי דמן חיפה מים שחרכ בيت המקדש ניטלה נבואה מן הנביאים וניתנה לחכמים אותו חכם לאו נביא הוא וכי קאמר עלי' שנטילה מן הנביאים מן החכמים לא ניטלה. אמר אמייר וחכם עדיף מביא שנאמר ונביא לבב' חכמה.

4. תלמוד בבלי מסכת יומא דף סט

ויצקו אל ה' אליהם בקהל גודל מי אמר רב ואיתמא רבי יוחנן בייא בייא הינו הא דחרביה למקדשא וקליה להיכליה וקטילנו כולחו צדיקי ואגילנו לשישראל מארעינו וудין מרדך בגין. כלום יהביה לנו אלא לקבולי בהא אגרא. לא איה בעין ולא אגריה בעין. נפל לחו פיתקה מركיעא דהוא כתוב בה אהמת. אמר רב חנינא שמע מינה חותמו של הקדוש ברוך הוא אהמת. אוטיבו בתענייטה תלתא יומין ותلتא לילאותא מסרוּהו ניחליהו. פק אתה כי גוריא דנורא מבית קדשי הקדשים. אמר לחו נביא לשישראל הינו יצרה דעבותת וכוכבים שנאמר ויאמר זאת הרשותה. בהדי דתפסה להו אשטעט בינייטה ממזיא. ורמא קלא ואזל קליה ארבע מאות פרשי. אמרו היכי נעבד דילמא חס ושלום מרחמי עלייה מן שמייא. אמר לחו נביא שדיוחו בדודה דברא וחפיוחו לפומיה באברה. דברא משאב שאיב קלא...

5. משנה מסכת מגילה פרק א'

(ח) אין בין ספרים לתפלין ומזוות, אלא שמשפרים נכתבי בכל לשון, ותפלין ומזוות אין נכתבות אלא אשורת. רבנו שמיעון בון גמליאל אומר, אף בספרים לא התרו שיכתבו אלא יונית.

5. רע"ב על מסכת מגילה פרק א' משנה ח'

אין נכתביון אלא יונית - וטעמא דשרי ספרים ביונית יותר מאשר לשונות, אמר קרא (בראשית ט) יפת אלהים ליפת וישכו באהליך שם, ייפופתו של יפת, כלומר, הלשון היפה שבעל בני יפת, ישכו באהלי שם, ואין לך לשון היפה בכל בני יפה כלחה כרבנן שמעון בן גמליאל. מיהו בזמן הזה כבר אבד אותו לשון יוני ונשבש, לפיכך אין כותבין ספרים בזמן הזה אלא בכתב הקדש ובלשונו הקודש:

6. ספר נר מצוה עמדו כב'

ולכך נשא הנס בברורות, כי הינוים היו מטמאים את ההיכל, שכן כי יון מיוחד להתגבר על ההיכל יותר מכל האומות. וסימן לדבר, ההיכל עולה למספרו ס'ה ויוון מספרו ס'ו, להורות כי יש למלכות יון כח גובר על ההיכל ובזה מטמאים את ההיכל, כי מצד ההיכל בלבד גובר עליו כח יון. ולכך כשגררו על ההיכל, טמאו את כל השמנים שבhhיכל. ודוקא שמנים, כי השמן הוא מיוחד לקדושה. וראיה לה, שבשםן מקדשין ומושחין הכל (שמות ל, כד לג) והוא עיקר הקדושה, ואב זה שלו יון וטמאו את כל השמנים:

6. ספר מאור עיניים - פרשת מקץ דרוש לחנוכה

זה נצחו את היוונים וזה כשכננסו כי טמאו כל השמנים חכמה נקרא שמן רצה לומר שטמאו כל החכמת תורה נתמאה בכיכול ...

7. ספר עטרת ישועה על מועדים - יומ א' דchanוכה

פק שמן שהיה מונה בחותמו של כהן גדול [שבת כא ע"ב], רומז על חותמו של הקב"ה שהוא כהן גדול [כטעם אתה כהן לעולם (תהלים קיד)].

8. אורות הקדש / חלק ב' / עמוד שא' / עולם הקדש והחול - ז'

יש עולם של חול, וולום של קודש, עולמים של חול וולומים של קודש, העולמים סותרים זה את זה. כМОבן הסתירה היא סובייקטיבית. האדים בהשגת המוצמצמת איינו יכול לפרש בין הקודש ובין החול, ואיינו יכול להשוו את סתירותיהם, והן אמנים מיושבות ברום עולם, במכון קודש הקודשים.

9. מחוזר ספרד לראש השנה - ברכות השחר:

אורות מאכל אמר ויהי.

9א. שני לוחות הברית, תורה שבכתב, ספר ויקרא, תורה אור, תזריע, מצורע א'

ויתרונו אור מותך חחשך, שהקב"ה נותן תורה מטהמא.

9ב. במדבר רבבה ט'ו: ז'

זבר אמר, אל מול פני המנורה, בשר נדים מך' ליק נר מגר' ליק, שמא יוכל למקל' נר מותך חחשך, שנאמר: וחשך על פני תהום, מה קתיב אתעריו: ניאבר אללים ימי אור, וממותך מהשך הוציאתי אורה...

9ג. שמות רבבה יי' ז: ב'

רבי נחמי אמר מהשך של גיהנום.

10. עין איה שבת 66

אף גם זאת השקפו, כי לא רק את הרע נקבל, מפגישה זו של רוח יון החודר במשכנות יעקב, עד שאין לנו כלל במה לשם על מציאותו, כי"א כך היא מדתו של מקום בויה בהנחות עלולנו בכלל, והנחותו עם ישראל בפרט, כי כל אותן הדברים המתנגדים ונראים רעים במציאותם, הם עצם גורמים לפאר יותר את כח הטוב והאמת. ע"כ הפגisha היונית שתגמור מהלכה להכנעה כולה מפני הדר גאון ד' שהוא מעוזם של ישראל, עוד תשמש עס כל חותמיה להוסיף פאר ועצמה למסורת אמת ולגדל שס ד' אלה ישיראל בעולם,ippyotot של יפת תיקבע באחלי שס, להרחיב ולשכלל לפאר ולרומים עוזה של תורה ויראת ד' תורה, השתוללה על הארץ ישיראל.

11. מאורות הראייה לחוכחה ארבע פרשיות ופורים / חנוכה / יג.

בחלל וחודאה. יש כאן שני חלקים שבהם מתייחסים אל אלו הימים הטובים. הצד הטוב שייאר לעד לישראל ודוקא ע"י פגישת זה המכשול העצום, החזוק הנדול של אמתת האמונה כשיוצאה (ט) אל הפועל דוקא במה שככל הדיעות הרעות לארך והן מתפשטות מאד, עד שרבים יבחו משאותן וידמו שחן בוללות את אמונה ישראל. וכאשר למרות כל אלה קמננו ונטעוד, ודבר אלהינו יקיים לעולם (ישעה מ ח), הרי זגלו של ישראל וקרים מותרומים. גם אותן הקניינים שהם טובים לשמש את האור האמתי של התורה, שנלקחו מאוצר הפגisha היונית, מאותנו הדיעות ذكريיבין לארחה דמהימנותא (זוהר, שמוט רלו א. ועיי הקדמת הזוהר, נג א' ונצח זוהר יא), שניצרכו ונתחרו באש Dat של תורה אמת, להסיר מהן כל סיגיון ובדיילו, זאת היא טובעה עליה שמאת ד' הייתה זאת להכין הכל להטיב באחרית, ע"ז [=על זה] ראו לקבע היל.